

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Πρὸς μεγαλυτέραν τιμὴν τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων εἶναι δυνατὸν ἐν μὲν τῷ
Ἑσπερινῷ νὰ γίνῃ εἴσοδος, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρῳ νὰ ψαλοῦν καταβασίαι
Σταυρὸν χαράξας καὶ δοξολογία μεγάλη.

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει το χειρόγραφον ψαλλομένην ἐν τοῖς
Ἀποδείπνοις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι - θ.

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

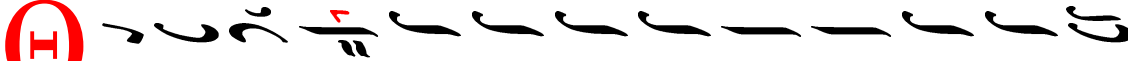
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος Δι-Θ.

Τῶν δι και αι αι ὠν Θε ο πα το ρων σϛ Κυ υ ρι
ε την μνη μην ε ε ορ τα α ζοντες δι αυ των σε δυ
σω πϛ ϛ μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Τεχ θει σα πα ρα δο ο ξωσ στει ρω τι κων εξ ο
δι ι νων παρ θε νι κων εκ λα γο ο νων ε κυ υ

η σας υπερφυσιν ^π₉ ω ραι ος φα νει σαγαρβλα στος ^Δ₂ ε
 ξην θη σας τω κο σμω την ζω ην ^π₉ δι α τς το αι
 Δυ να α μεις των ς ρα νων ^Δ₂ βο ω ω σι σοι Θε ο
 το κε ^π₉ δο ο ξα τη νυν προ ο δω σς σε μνη ^Δ₂ δο ο
 ξα τη παρ θε νι α σς ^Δ₂ δο ξα τη κυ ο φο ρι α σς
 μο νη Πα να α χρα α ντε ^π₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος ^Λ_π ^π₉ Κε ρ

Τ α ς ρα νι α παν τα νυν ε πα γαλ λον ται ^υ₉
 των αν θρω πων το γε ε νος συ νε ορ τα α ζει αυ
 τοις ^{ν'}₂₂ και οι Προ φη ται μυ στι κως συν ευφ ραι νον ται ^υ₉
 ην γαρ προ ει δον τυ πι κως ^{ν'}₂₂ εν ταις αρ χαι αις γε νε αις
 βα τον και στα αμ νον και ραβδον ^υ₉ νε φε λην πυ λην και
 θρο ο νον ^υ₉ και με γα ο ο ρος γεν να ται ση με ε
 ρον ^υ₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμῶμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς γονεῖς, Πάναγνε, μέλπω προφρόνως.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητόν, ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακεῖμ ὁ παναοίδιμος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητι.

Δόξα.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀγνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφόρες τὴν ἀντίδοσιν.

Τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ παῖσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὥς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Τῶν Θεοπατόρων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεριεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἡξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακεῖμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἡξίωται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων ἁγιωτέρα· Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Στεριώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὸν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσιν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεῖμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν· ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς (8 Σεπ.)

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐα τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρῶρσίᾳ τῇ μόνη Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ

γεννηθείση, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἥς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· Ἴδου ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδὰμ ἡλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, * τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στίχ. Ἰωακείμ, τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ,
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοκέων Θεομήτορος εὗρε σύναξιν.

Ἦν ἐορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ πρόξενοι οὗτοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανάγνου Ἀγίας αὐτῶν θυγατρὸς, τῆς Θεοτόκου, γεγόνασι· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος. (†299)

Στίχ. Φανεῖς Θεοῦ μέγιστος ἀστήρ καθάπερ,
Τὴν νύκτα λύεις, Θεόφανες, τῆς πλάνης.

Οὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔτι νήπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ φύχους κινδυνεῦον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεία ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Ποῦ σου, τέκνον, τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατήρ· Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν· ἡμεῖς γὰρ Ἑρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον, τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηνὸν καὶ παρέθετο ἀνδρὶ ἀσκητῇ, χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστὴν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρον, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερὰ γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἵχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πεντήκοντα ὀκτώ. Εἴθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου ὁδηγηθεὶς, ἐξῆλθε ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαθήμενος, σταδίους ἐξήκοντα, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρως καὶ Καρίνος, ἔδωκαν αὐτῷ κονδύλους ἑκατόν. Εἴθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐνεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθαυματούργει, πλῆθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδεσθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διάγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὅπερ ἦν πρῶην σπήλαιον καὶ ἐτέρους ἐπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἄερα κρεμασθεὶς, τελειοῦται. (†320)

Στίχ. Σεβηριανὸς καὶ λίθων ἀλγῇ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστείᾳ, τάξεως ὑπάρχων τῶν σενατῶρων· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου δουκὸς ὡς χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τεσσαράκοντα ἁγίους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμάται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνόδου τῶν ἁγίων διακοσίων θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων καὶ τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον καθελόντων. (431)

Στίχ. Ἄνθρωπον ἀπλοῦν οὐ Θεάνθρωπον Λόγον,
Ὁ Νεστόριος Χριστὸν ἐρρέτω λέγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ρούφου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 407 ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης. (†434)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ὑακίνθου, Ἀλεξάνδρου καὶ Τιβουρτίου, ἀθλησάντων ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων, οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κιάρανου (Kieran, Ciaran) ἡγουμένου Κλοκμακνόις (Clonmacnoise) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†545)

Στίχ. Κίαραν ὀφθεὶς τοῦ θείου φωτὸς οἶκος,
Τοῦ φωτὸς Χριστοῦ ἔπλησεν Ἰρλανδίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ὁσμάννας (Osmanna), ἀναχωρητρίας ἐξ Ἰρλανδίας καὶ ἐν Βρεττάνῃ ἀσκησάσης. (~†650)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀουδομάρου (Audomarus, Omer), ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Τερουάνης (Therouanne) ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†670)

Στίχ. Μοναχοῦ εἰκὼν ἀρίστη ἀνεδείχθης,
Ὡσπερ καὶ ποιμὴν, Ὁμέρ, τῆς Τερουάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεορθέλμου (Beorhthelm, Bettelin), ἐρημίτου ἐν Κροουλάνδῃ (Crowland) τῆς Ἀγγλίας. (ἡ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βουλφχίλδης (Wulfhilda), ἡγουμένης τῶν κοινοβίων Βάρκιν (Barking) καὶ Χόρτον (Horton) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†1000)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ χαρτουλαρίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἀρετῇ κρυφίως διαλάμψαντος. (ιβ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Βολοκολάμσκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1515)

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ σιτοδότης Ῥωσίας,
Ὡφθη ὁ πατὴρ τῆς Βολοκολάμσκ Μάνδρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, κτίτορος

τῆς μονῆς Ὁπότσκα ἐν Πσκόβ τῆς Ῥωσίας. (~†1550)

Στίχ. Θεοπάτορος, Ἰωακείμ, κλῆσιν ἔχων,
Ὁπότσκα ἀββᾶ, κοινὸν καὶ κλῆρον ἔχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, μοναχοῦ
τῆς μονῆς Ἀγίου Νικολάου Σιαρτόμσκ (**Shartomsk**) ἐν Σουζδάλ
τῆς Ῥωσίας. (†1625)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ,
μοναχοῦ τῆς μονῆς Ταζλάου ἐν Μολδαβία. (†1660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως καὶ ἀνακομιδῆς (1896)
τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου,
ἀρχιεπισκόπου Τσερνιγκώφ ἐν Ῥωσία. (†1696)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὸ σκῆνός σου Θεοῦ δόσις, Πάτερ,
Τῷ Τσερνιγκώφ δέδεικται χάριν ἐκβλύζον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ
σπηλαιώτου, ἀσκήσαντος πλησίον τοῦ ποταμοῦ Βορόνα ἐν
Μολδαβία. (†1789)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων ἔργων καὶ
σημείων τῆς ἐν Κύπρῳ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Ἐλεούσης
Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Κυκκωτίσσης.

Στίχ. Ἐλεεῖς πάντας Κυκκώτισσα παρθένε,
Τοὺς πιστῶς σπεύδοντας σῇ χάριτι θείᾳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω ^u σης ^η επ ευ ^{Νη} θει ^u ας ραβ
δω ^η την ^u Ε ρυθ ραν ^u δι ^u ε ^u τε ^u με ^u τω ^u Ισ ^u ρα ^u ηλ ^u πε ^u ζευ
σαν ^u τι ^u την ^u δε ^u ε ^u πι ^u στρε ^u πτι ^u κως ^u Φα ^u ρα ^u ω ^u τοις
αρ ^u μα ^u σικρο ^u τη ^u σας ^u η ^u νω ^u σεν ^u επ ^u ευ ^u ρας ^u δι ^u α ^u γρα
ψας ^u τω ^u α ^u ητ ^u τη ^u τον ^u οπ ^u λον ^u δι ^u ο ^u Χρι ^u στω ^u α ^u σω

μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τ μ σ τη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὥδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σ ο το μν σ τη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σ και ε δο ξα σα σ την θε ο τη τα

ὥδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι σον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ

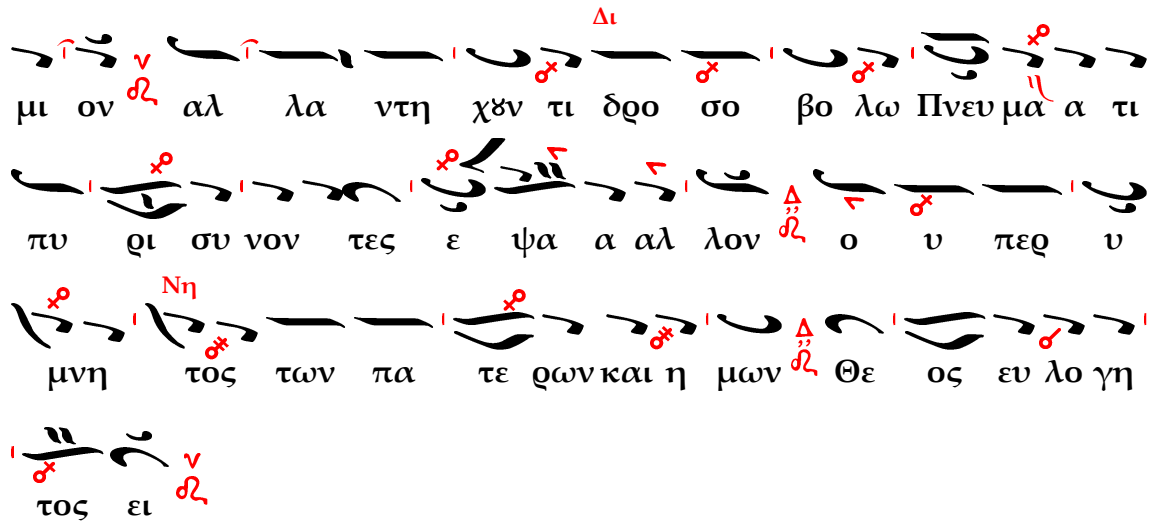
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὥδῃ 5'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πρ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τρ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τρ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

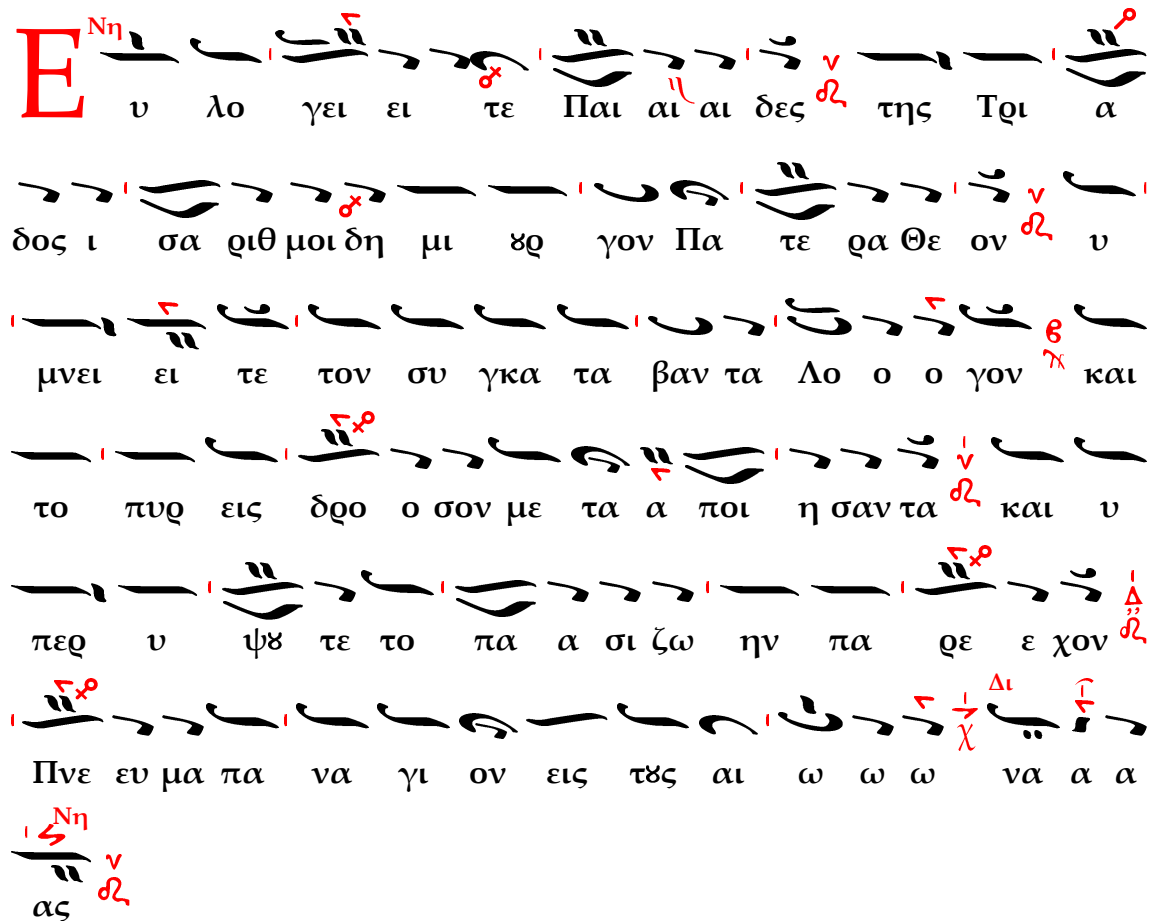
ὥδῃ 7'

Ε εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νρ δυ σε
βρς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γρς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο

ὥδῃ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
 τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
 ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

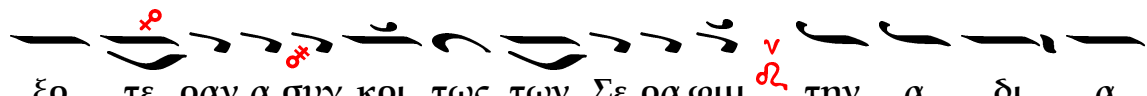
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

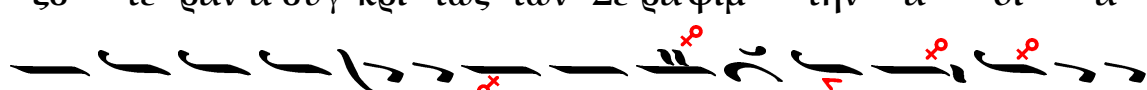
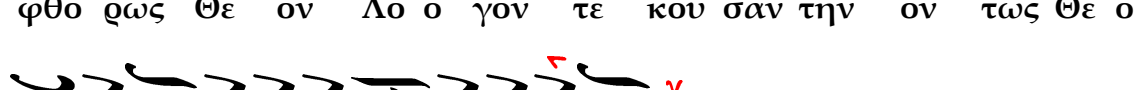
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T

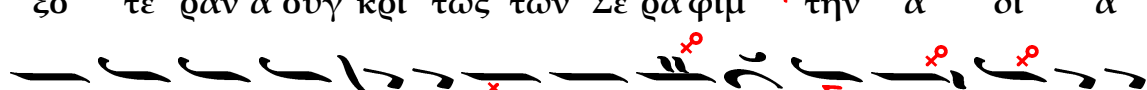
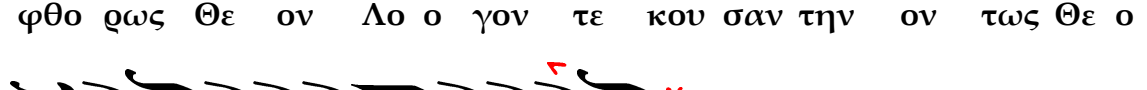
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

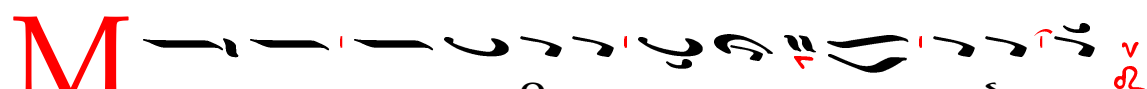
6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδ' ἢ θ'

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

το τῷ αὐτῷ ζῶν ἡ φύσις ἐν γῇ πεφυτρωγῇ
 ται δὲ ἐνδρόν διούνην ψαμε ἐν πρόσκυ
 νον ὄντας αὐτὸν σε μέγα λυνοόμεν

Ο διὰ βρώσεως ὡς τῷ ξυυλῶ γε
 νει προσγενόμενος θάνατος διὰ σαυράκα
 τη ἡρῇ ται σήμερον τῆς γὰρ προμήτορος ἡ πα
 γγενῆς κατὰ ῥα διὰ λελυται τῶ βλαστῶ
 τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος ἡν πασαι αἱ Δυ
 ναμεις τῶν οὐρανῶν μέγα λυνοσίν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

Η τῆς Ευαστην ἁρᾶ ἀνέξαράσαν
 τι κτεταί ἐκ γῆρας λεωνῶν ἀκαρπῶν τῆς
 ἀνῆς καὶ ἰωακείμ ἡν συνάγγελοις
 ἀπαντες κατὰ χρεὸς ἐν υἱοῦ υμῖν οἱ πιστοί

ευ φη μη σω μεν

Τῆς ἐορτῆς.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι Θ

Α δαμ α να α και νι ι σθη τι και Ευ α με ε
γα λυ υν θη τι Προ φη ται συν Α α πο στο ο ο λοις
χο ρευ σα τε και αι Δι και αι οις κοι νη χα ρα ε εν
τω κο ο σμω Αγ γε λων τε και αι ανθρω ω πων εκ
των Δι και αι ων ση η με ρον Ι ω α κειμ
και της Α αν νης γεν να ται η Θε ε ο το ο
κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Τὰ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἐορτῆς.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της
 ζω ης εκ της στει ρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ
 ε στιν αλλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
 ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α
 σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δ
δ

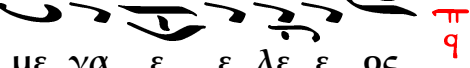
Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος Δ η πη γη η της
ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
λαμ πρως α πα αρ χε ε ται η Ευ φραι νου Ι ω α
κειμ Δ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος η ουκ
ε στιν αλλος ως συ Δ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
το σκη νω μα η το πα να γι ον ο ο ρος Δ δι α
σου η μιν δε δω ω ρη η ται η

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δ
δ

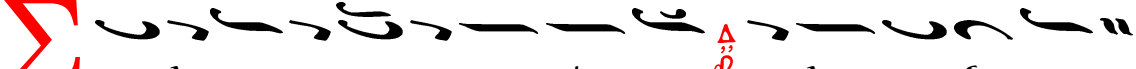
Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος Δ ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι η του παν των Δη μι ου ρ γου
και παν το κρα α το ο ρος η ευ το νως την κο σμι κην
των α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν η Μη τε ρες
συν τη Μη τρι Δ της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου

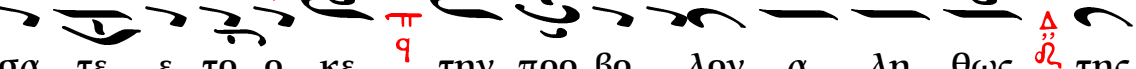

 σαι ^π₉ Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ

 ρι ος ^π₉ ο πα ρε χων τω κο ο σμω ^Δ₂ δι α σου το

 με γα ε ε λε ε ος ^π₉

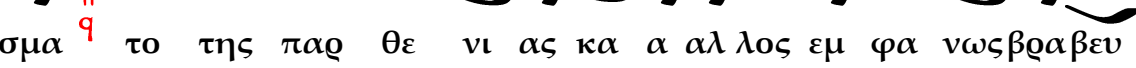
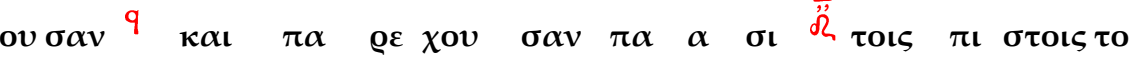
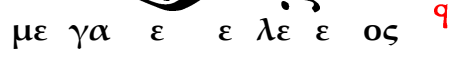
Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

^Δ₂

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ₂ και λαμ προν δο χει ει

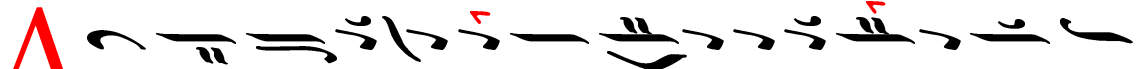
 ον α πο στιλβον χα ρι τι ^π₉ η Αν να η ευ κλε ης φα νει

 σα τε ε το ο κε ^π₉ την προ βο λον α λη θως ^Δ₂ της

 παρ θε νι ας το θει ει ον α παν θισμα ^π₉ την πασαις παρ

 θε νι καις ^Δ₂ και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρι

 σμα ^π₉ το της παρ θε νι ας κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ

 ουσαν ^π₉ και πα ρε χου σαν πα α σι ^Δ₂ τοις πι στοις το

 με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ. Ἦχος Δι .

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ₂

Κ αι νυ υ υ νυ και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Σ^{Δι} η η με ε ε ρον η πα να μω ω μος Α α γνη
προ ηλ θε ε εν ε ε εκ της σται ει ρας ση με ρον
τα παν τα ευ φραι νο ον ται εν τη αυ τη η ης γε εν νη
η η σει ο Α δα α αμ των δε σμω ω ω ν α
πο ο λυ υ υ ε ε ε ε ται και η Ευ α της
α ρα ας η η η λευ θε ε ρω ω ω ται τα
8 ρα νι α πα αν τα Α γα α αλ λον ται και
ει ρη νη τοις αν θρω ω ω ω ποις βρα α βε ε ευ
ε ε ε ε ται η μει εις δε δο ξο ο γαν τε
ες βο ο ο ω ω ω μεν δο ο ξα εν υ ψι ι ι
ι ι στοις θε ε ω ω ω ω ω ω ω
ω ω και ε ε πι ι ι γη η ης ει ρη η
νη εν αν θρω ποις ε ευ δο κι ι ι ι ι

α

Καὶ εὐθὺς ὁ β' χορὸς συνεχίζει εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ.

Υ μνησεν σε εὐλογῶ μνησεν σε προσκυνοῦ μνησεν σε δο
ξολογῶ μνησεν σε εὐχαριστῶ μνησοῦ διὰ τὴν μεγα
λήν σου δόξαν

Κυριε βασιλευ ἐπεὶ ῥα νικεῖς Θεε εὐ Πα
τερ παντοκράτορ Κυριε Υἱε μονογενεσ Ι
ησὺ Χριστέ και Αγιον Πνεῦμα

Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνος τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱ
ὁς πατρός Πατρός ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτιαν τοῦ κο
οσμοῦ ἐλεῆσον ἡμᾶς ὁ αἰρων
τας ἀμαρτίας τοῦ κοσμοῦ

Προσδεξαι τὴν δεήσιν ἡμῶν ὁ καθεμενος
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς και ἐλεῆσον ἡμᾶς

Ὁτι σὺ εἶ μόνος Ἀγίος σὺ εἶ εἰ μόνος Κυρι

ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σ ε ις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σ ε ις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα
δι και ω μα τα α σ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μὲ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τῃ

ποι ει ν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μὲ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκῃ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

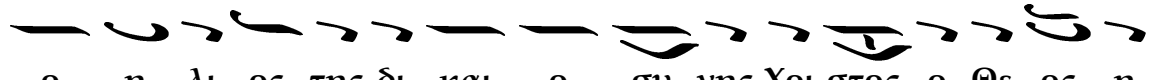
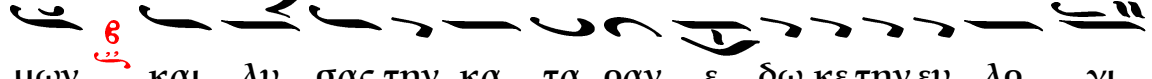
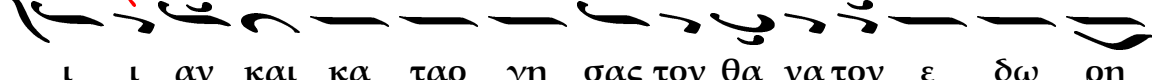
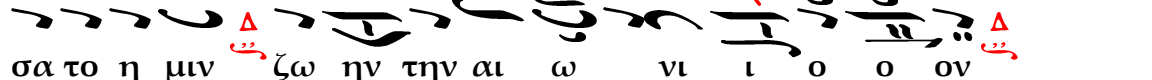

 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

 η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

 γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

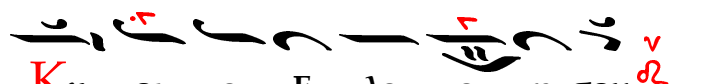
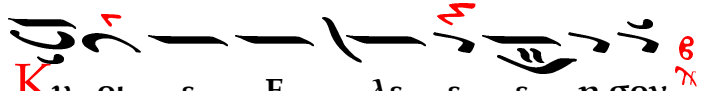
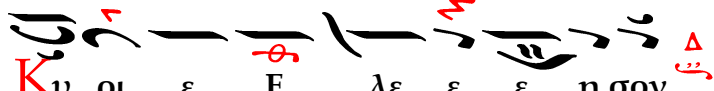
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

 ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλά.

Ἦχος Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ ,βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι -Θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

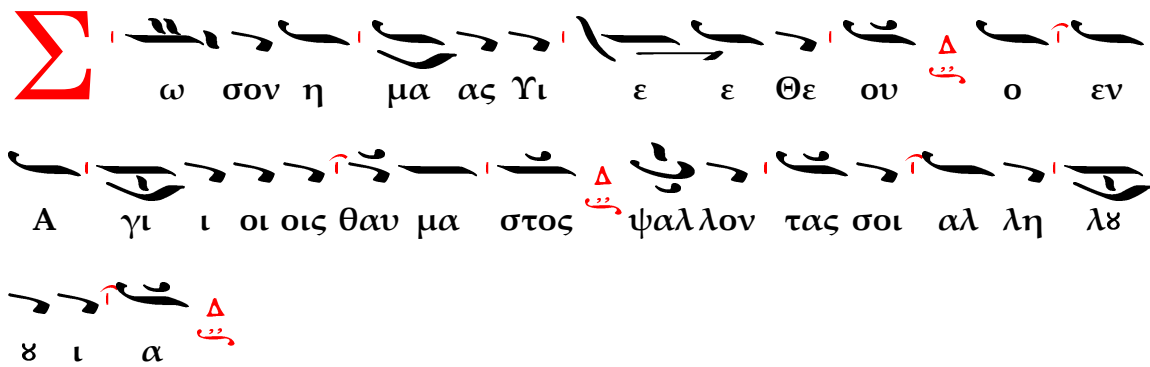
Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

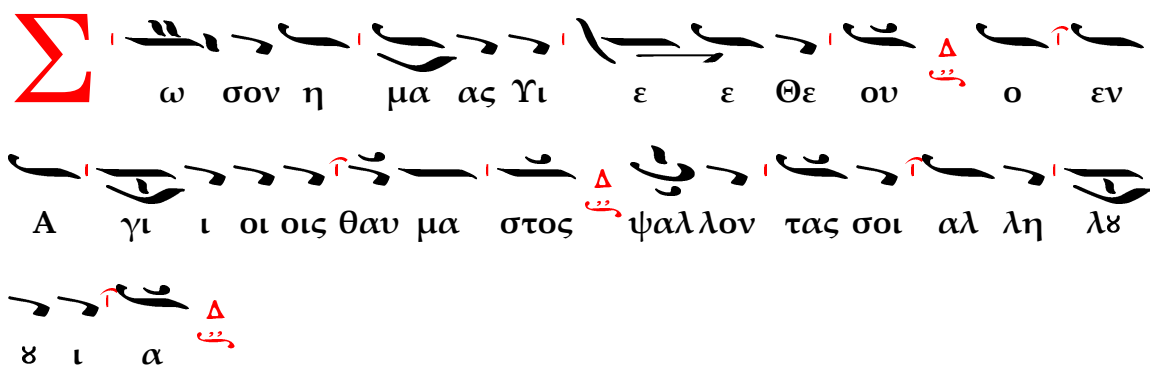
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου

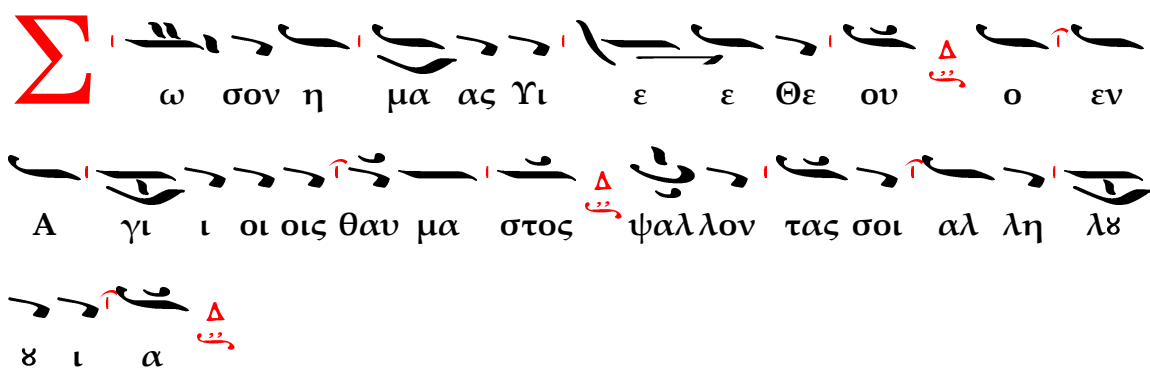
σου. (ρλα΄ 11)

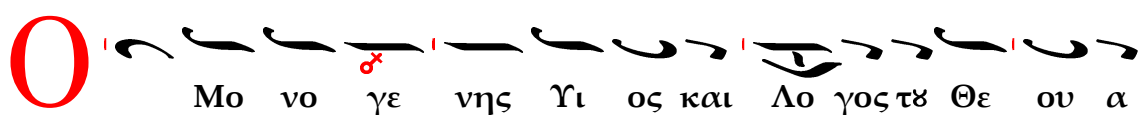
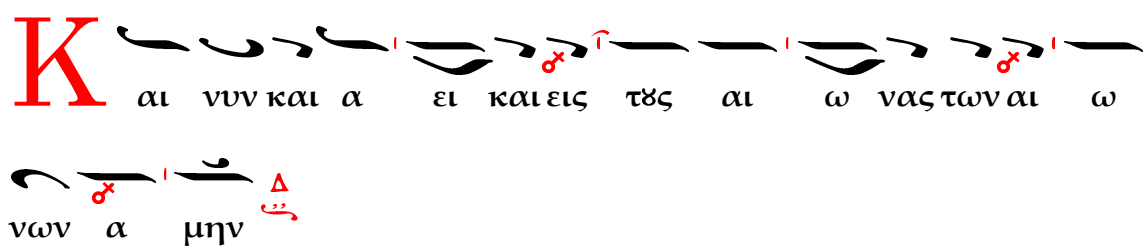
Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ
χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

θα νάτος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα νά τω
 θα νά τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

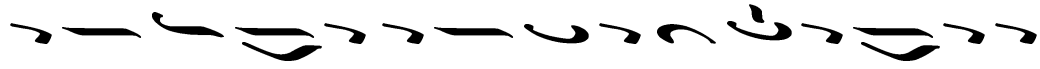
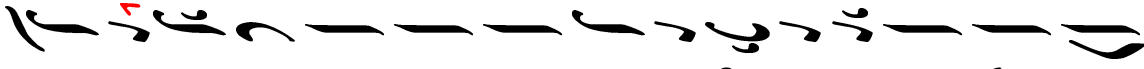
Ἦχος Δι - Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα νά τον ε δω ρη

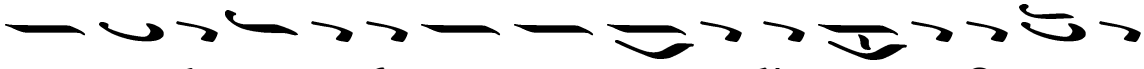
σα το η μιν ζω ην τηναι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην τηναι ω νι ον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

ᾠχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Τῶν Ἀγίων.

ᾠχος Δι-Θ

Τ ων δι και αι αι ων Θε ο πα το ρων σ Ky υ ρι

ε την μνημην ε ε ορτα α ζοντες δι αυ των σε δυ
 σω πα ς μεν σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τῶν Θεοπατόρων.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̃ ς Κε ρ

Η δυ ας η α γι α και θε ο τι μητος Ι
 ω α κειμ και η Αν να ως τς Θε ς αγ χι σταις
 α νυ μνεισθωσαν παιδρωσ α σμα των καλ λε σιν ς τοι
 γαρ ε τε κον η μιν την τε κς σαν υ περ νον τον α σαρ
 κον βρο τωθεν τα εις σω τη ρι αν τς κο ο σμς μεθ
 ης πρε σβευ ου σι σω θη ναι η μας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ς̣ Δι - ς̣

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμς α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τς θα να
 τς η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α

γε ννη η σει σθ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα

 ο ος σθ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις

 εν τω κρα ζειν σοι η σται ρα τι κτει την Θε ο το κον και

 τρο φον της ζω ης η μω ω ων
 * * *

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μην

 Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

 σον η η μα ας

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

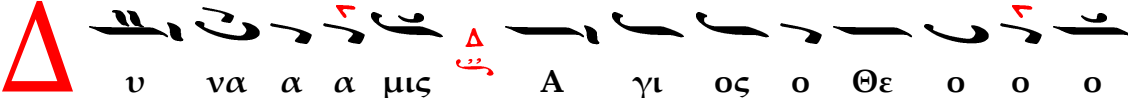
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

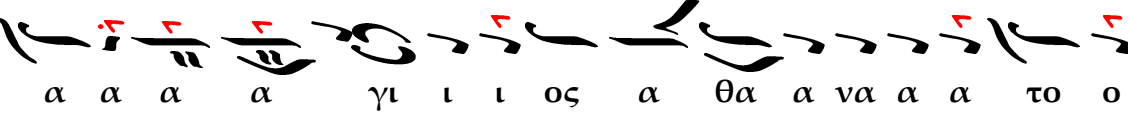
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

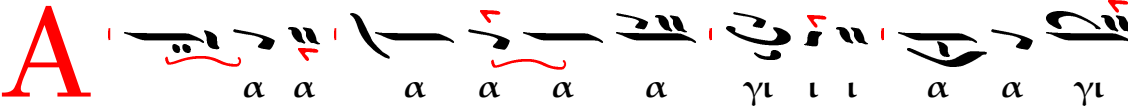
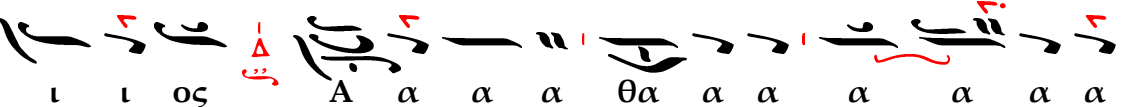
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

 ος

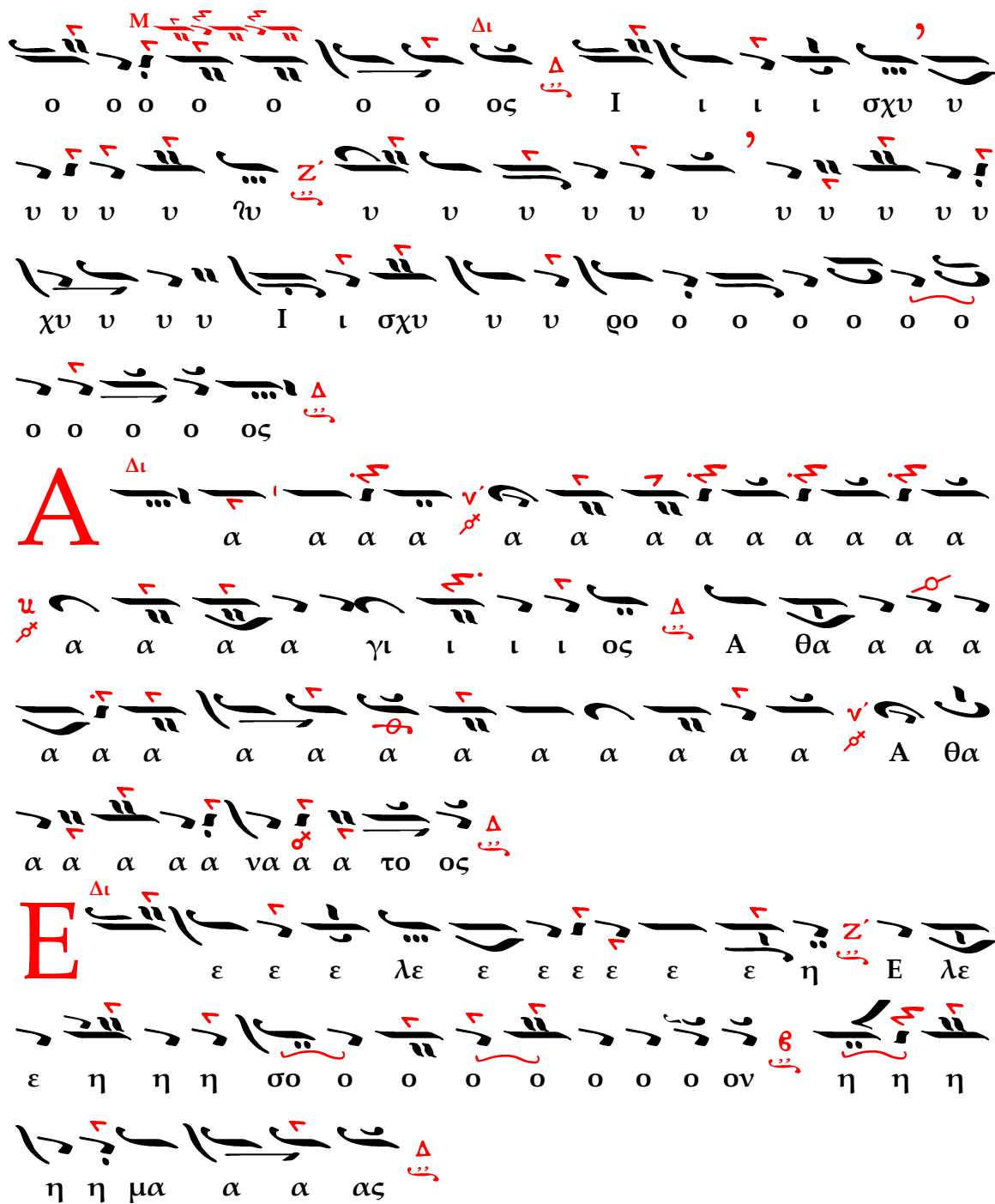

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

 ος

 α α α α α α γι ι ι α α γι

 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

 α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας (δ' 22-27).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ δ'.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ἔξ' 36)

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϛ
 Εν εκ κλη σι αϊς ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
 ρι ον εκ πη γων Ισ ρα α ηλ

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϛ
 Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
 τϛ και η δυ να μις αυ τϛ εν ται αι αις
 νε ε ε φε ε ε ε λαις

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ
 τϛ ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα

γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς λς' (36).

Ἦχος 4/8 Κε 6

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. α΄. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν
 εν η με ρα θλι ι ψε ε ε ως

A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. β΄. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν
 εις τον αι ω να ε ε ε ε σται

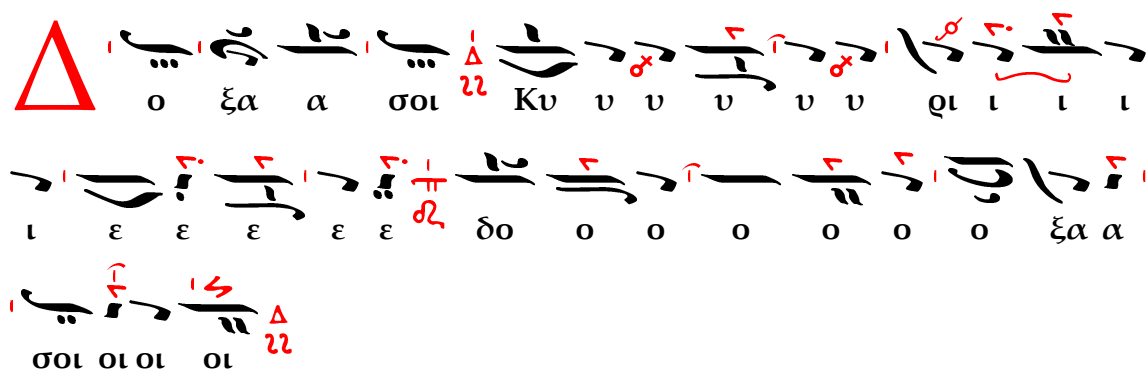
A Πα λλη λ8 8 8 ι̇ α A λλη η λ8 8 8
 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λ8 8 8 8
 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ 7' ἐβδομάδος Λουκᾶ).

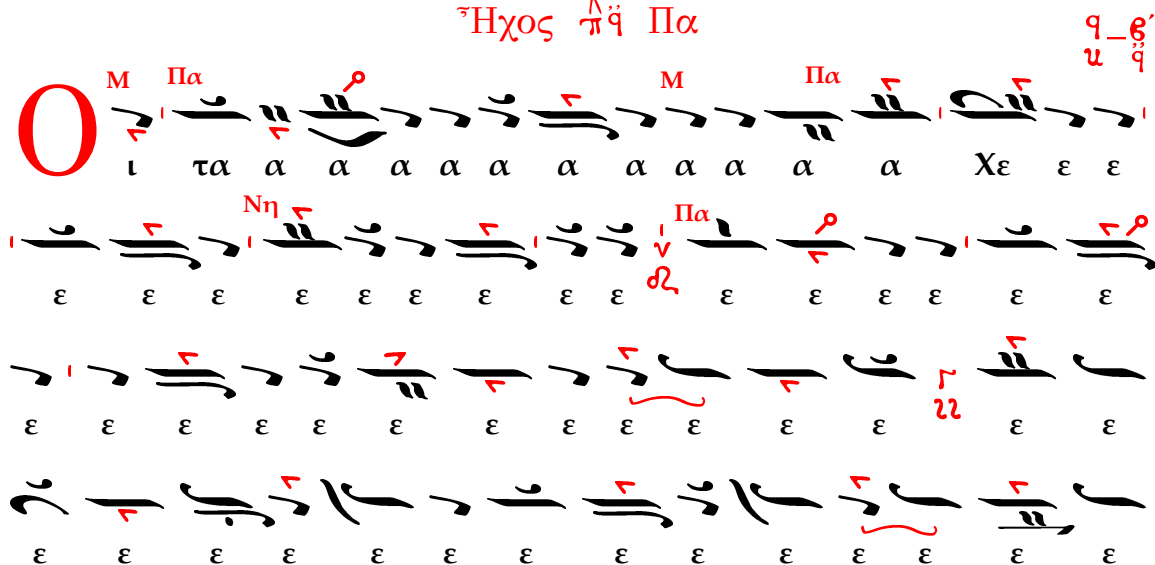
Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθῃσιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθῃσιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

Ἰηχος ἰὺ Δι σ

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

ἑχθος ἄνθρωπα

ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου
 Πα ου Χε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μν

υ
 Κε λιε ε μν υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι

ι
 κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο

αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω
 ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α α α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α

γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνοο ο ο ον
 προ σα α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ

ο ο σα α α α δο ον τε ε ες πα σαν τη ην

^{Κε} βι ι ο τι κη η η η η η η η η ην ^{Πα} α
 πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε
 ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε
 ρι ι μνα α α α α α α α α α α α αν
^{Πα} Ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ^{Κε} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε α α α ^{Πα} των ο ο ο ο ο λωων υ πο
 ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
^{Κε} Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη
 λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι ς

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω
 ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε εν

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλὴν Ἀρβανίτη.

Ἦχος πᾶ Πα ρ

Κ Πα
 υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ Κε Δι
 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα α ρα σχϝ Κυ υ υ ρι ε

Π Κε α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Κε α ρα α α σχϝ Κυ ρι ε

Π Πα α ρα σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα α ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ Πα οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ Πα οι Κυ ρι ι ε

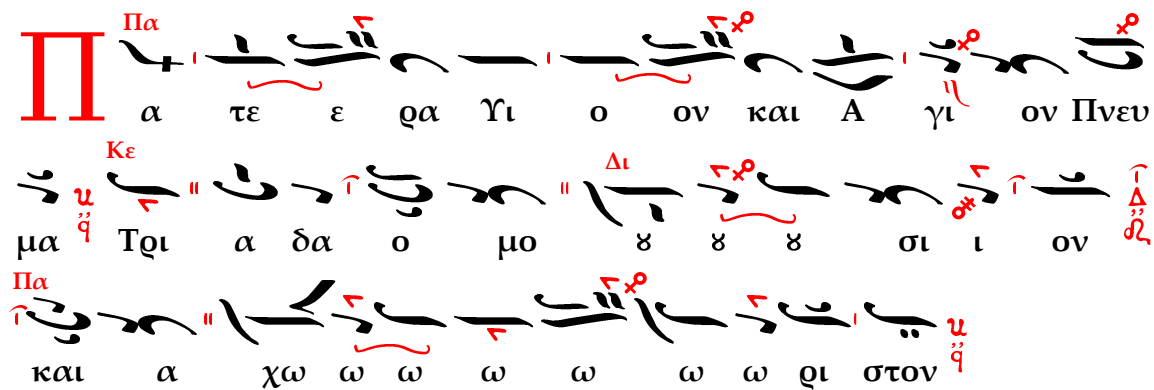
Κ Πα αι τω Πνευ μα τι ι ι σϝ

Α Πα γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μϝ Κυ ρι ος στε ρε ω

Δι μα α α α α μϝ Πα και κα τα φυ γη η μϝ και

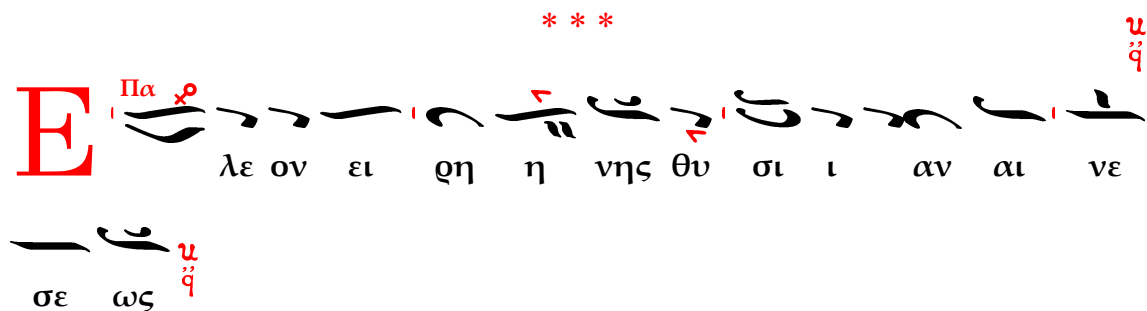
ρυ υ υ υ υ υ υ στης μϝ

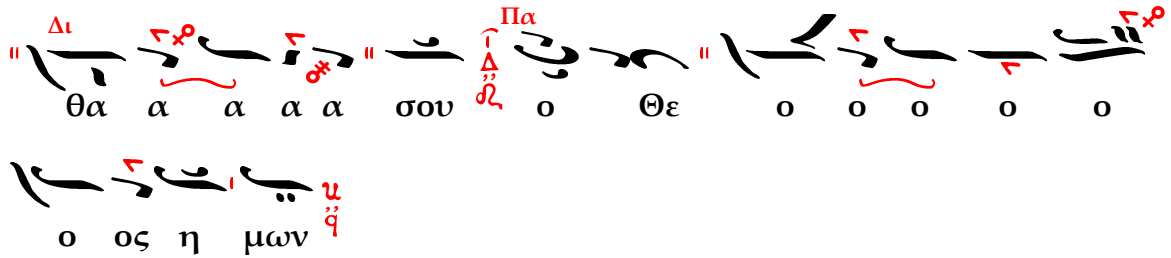

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

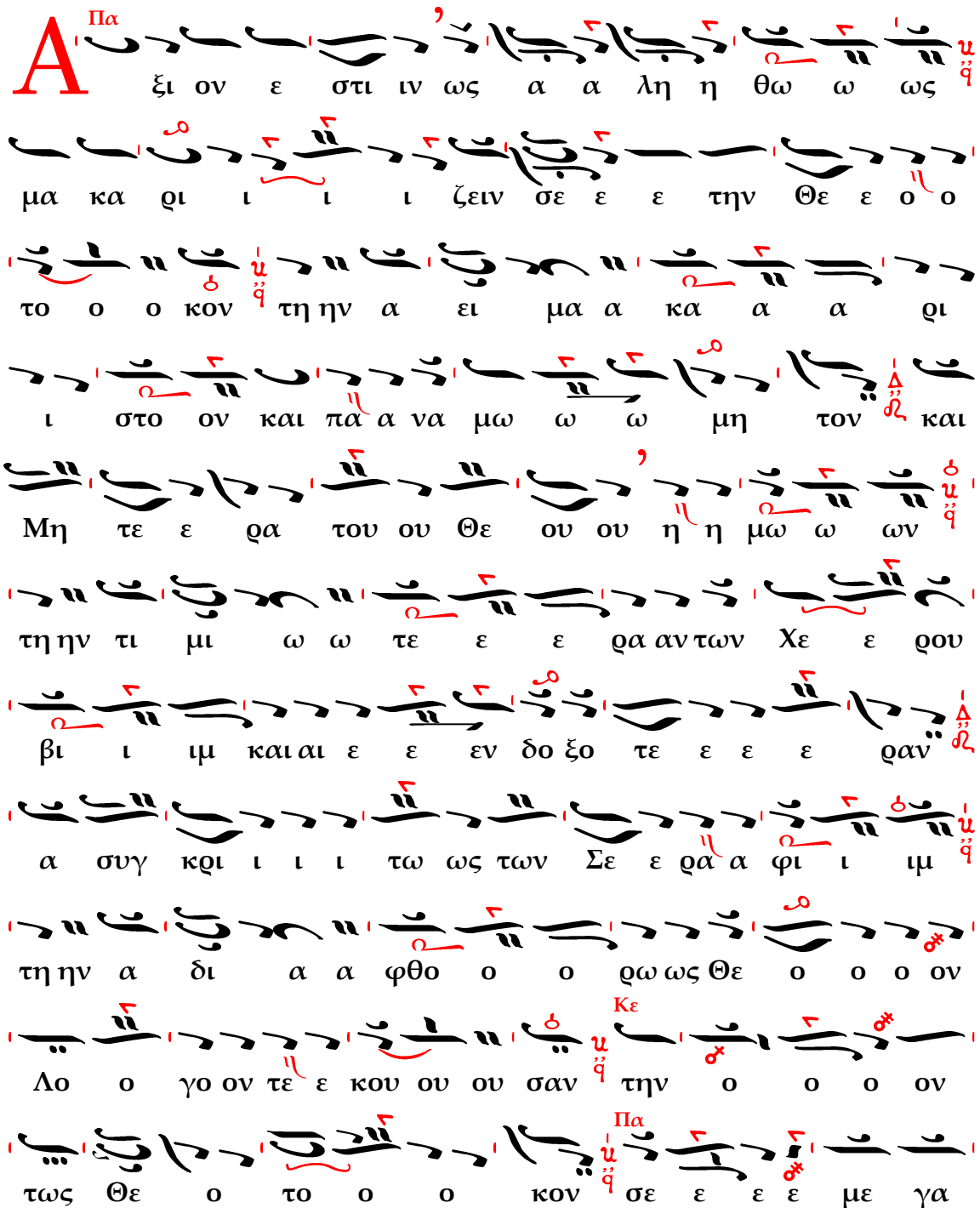

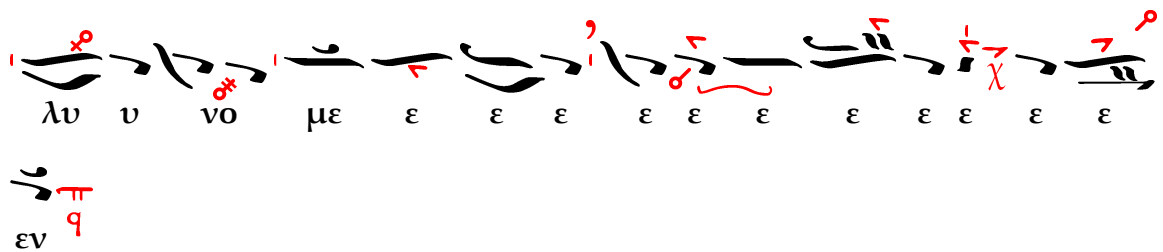

(β' Νοεμβρίου ,αλφς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

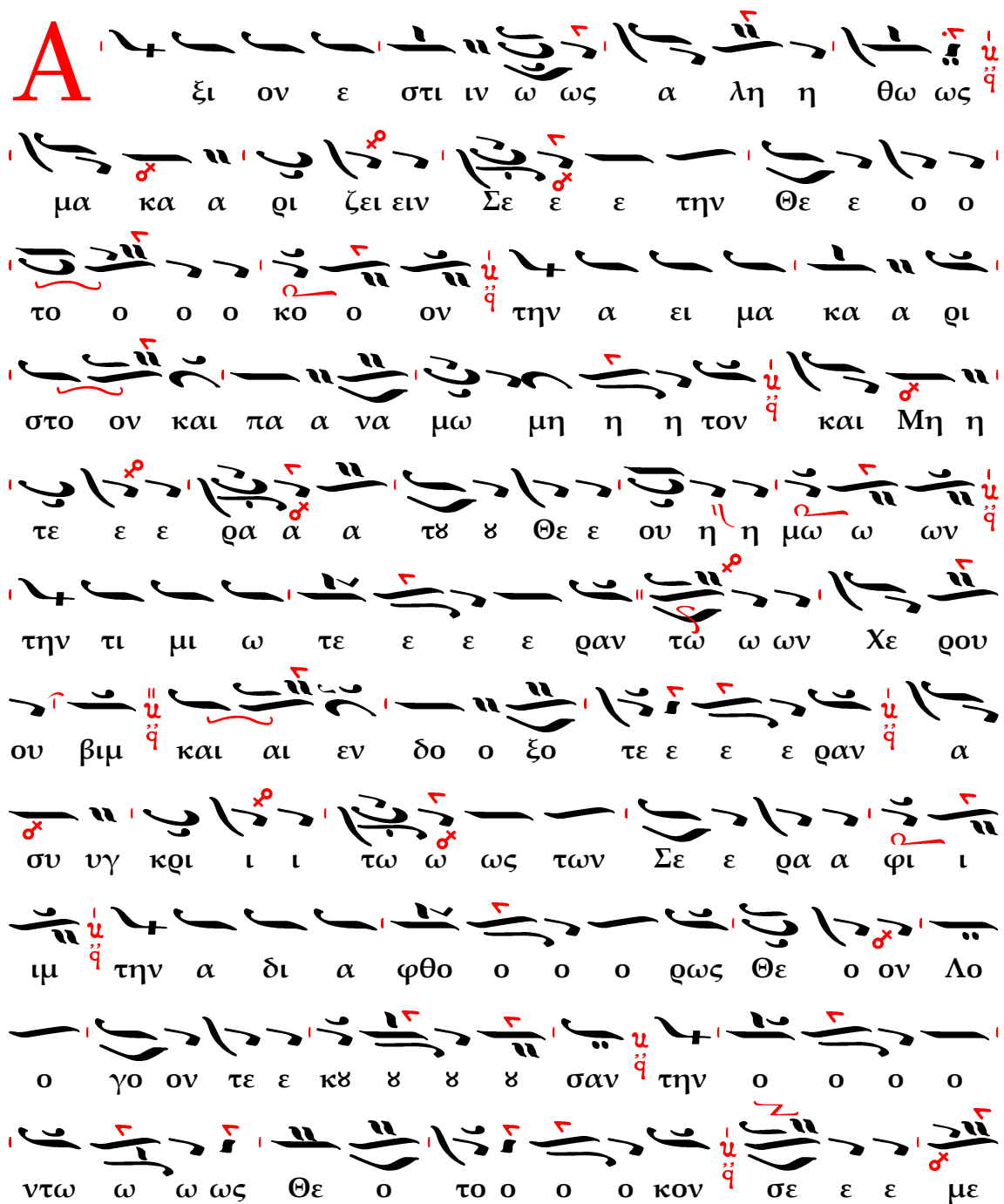

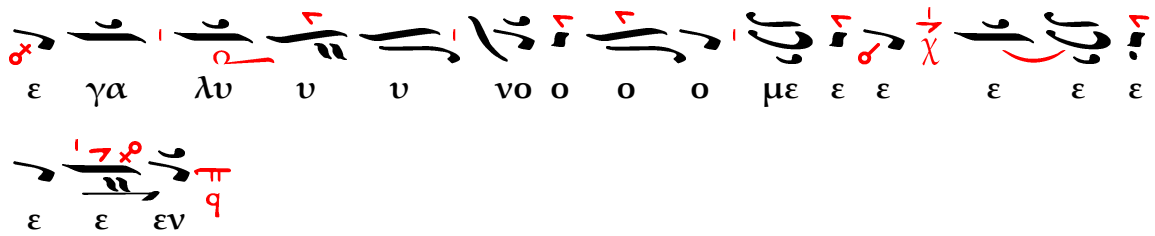
Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
δέξαι ἥν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου ,αλφς', I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Ἄξιον ἔσιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν,
ὡς γράφεται καὶ ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

A Πα ξι ον ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πα ρ

M Πα α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν

σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και

μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς

η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

ε ε ρα α αν των Χε ρ ς ς βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ρα α α α α

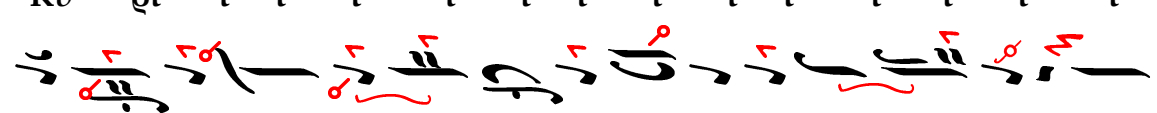
φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως

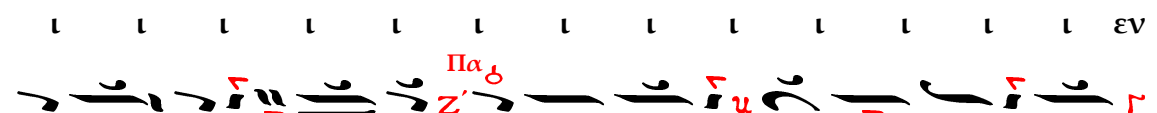
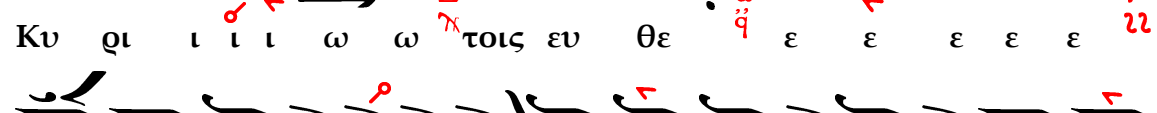
Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς

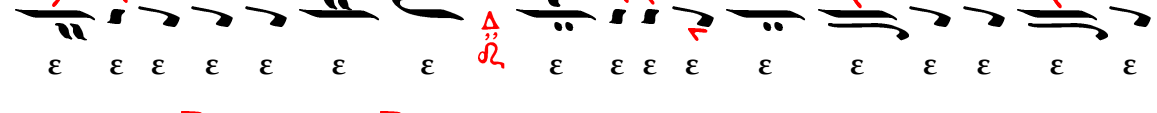

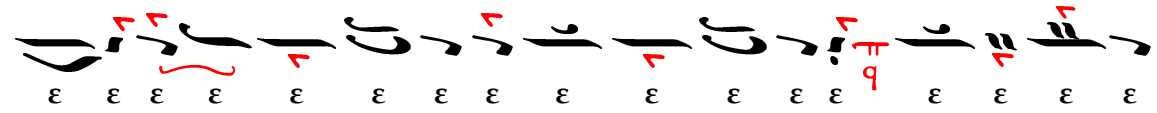
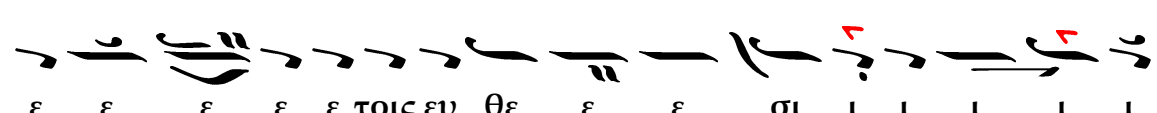
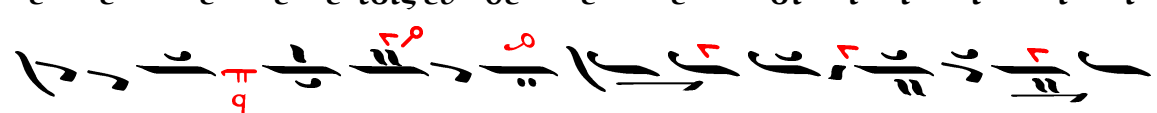
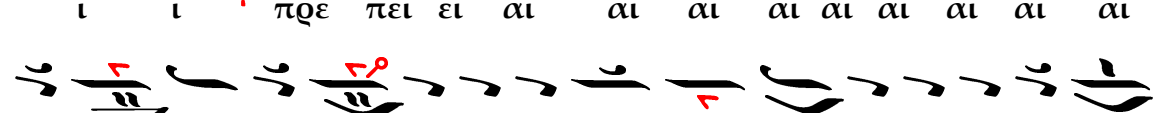
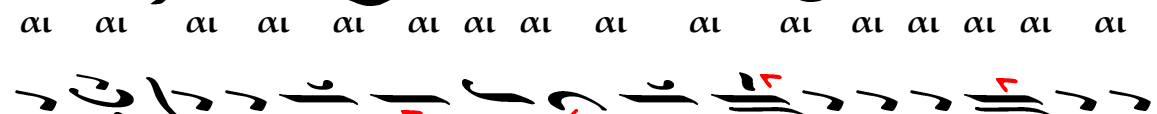
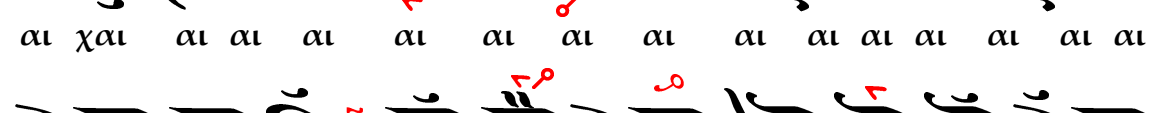
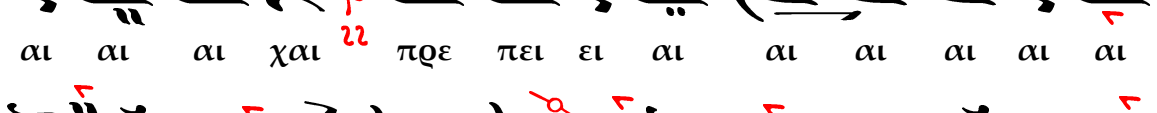
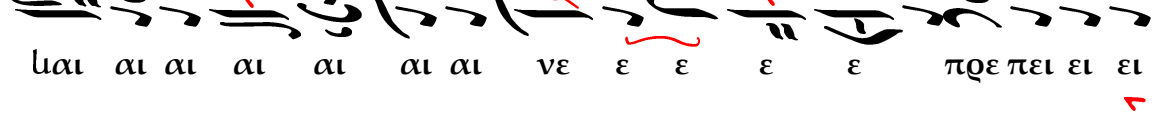
Ἑχθος τῷ Πατρὶ

 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ν

 Κυ ρι ι ι ι ω ω ^{Πα} τοις ευ θε ^u ε ε ε ε ε ²²

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ι ι ^π πρε πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι χαι ²² πρε πει ει αι αι αι αι αι αι

 υαι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε πρε πει ει ει

 αι αι α αι νε ε σι ι ι ις ^π Αλ λη λου ου

 ου ου ι ι ι α α α α α α α ^π

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
 Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη
 λ8 ι̣ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δῖς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ